

mer for de allersvageste grupper i vores samfund, de sindslidende, narkobehandlingen, de hjemløse, børnene, som ikke kan få plads på døgninstitution osv. osv.

På arbejdsmarkedet nævnte jeg udtrykkelig den udmøntning, man er i gang med af de initiativer, vi vedtog i fællesskab lige før jul. Nu skal disse initiativer have lov til at virke, inden vi laver nye reformer på arbejdsmarkedsområdet. Ellers får vi ikke effekten af de udmærkede forslag og initiativer, vi i fællesskab gennemførte her umiddelbart før jul.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at jeg nævnte udtrykkelig styrkelsen af folkeskolen som et af de områder, man skulle i gang med i de kommunale aktiviteter, og som skal indgå i de kommunale forhandlinger her i de kommende uger. Men jeg vil gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, at den holdning, hr. Frank Dahlgaard så måtte have til, hvad der skal ske i folkeskolen, deler jeg nok ikke helt. Jeg har jo læst hr. Dahlgaards mange kronikker om det spørgsmål, og det er ikke udpræget socialdemokratiske holdninger.

Så vil jeg til EU-spørgsmålet og til hr. Keld Albrechtsen, som var lidt fortørnet over, at jeg havde kritiseret den EU-debat, der var her i Folketinget for nogen tid siden, sige, at jeg med hr. Keld Albrechtsens indlæg fik det fuldstændig bekræftet. Jeg vil ikke rette et komma i det, jeg sagde om karakteristikken af den EU-debat, vi havde for nogle få uger siden her i Folketinget.

Hr. Keld Albrechtsens indlæg om EU udmærkede sig ved ikke med ét ord at nævne udvidelsen, nævne miljøet, nævne beskæftigelsesspørgsmålet. Det var en gang fridder én gang til til diskussionen om de fire danske forbehold, som vi alle sammen ved ikke er til diskussion på regeringskonferencen. De fire danske forbehold er vores. De eneste, der kan beslutte, at de fire forbehold ikke længere skal være der, er os, og vi har lovet befolkningen i fællesskab, at de ikke kan ændres, uden at vi spørger befolkningen ved en folkeafstemning. Det er dog at gå med både livrem og seler, og det er ikke noget, de andre EU-lande skal bestemme.

Men jeg fik helt bekræftet min karakteristik af debatten forleden dag her i Folketinget.

Fru Kirsten Jacobsen gjorde meget ud af sygehusvæsenet. Det gjorde jeg faktisk også i mit indlæg. Jeg nævnte meget omhyggeligt sygehusene, og jeg nævnte også de konkrete initiativer, vi har peget på fra socialdemokratisk

side for at gøre det bedre. Jeg sagde desuden, at det var et hovedtema i forhandlingen med amtskommunerne, så det at få forbedret sygehusvæsenet er et spørgsmål, som vi er meget optaget af.

Men jeg kunne så til gengæld forstå på fru Pia Kjærsgaard, at Dansk Folkeparti ikke mener, at der er råd til øgede ressourcer til sygehusvæsenet. Jeg pegede udtrykkelig på, at der var brug for flere ressourcer til sygehusvæsenet, og det skal vi nok finde ud af.

Fru Henriette Kjær stillede mig et, om jeg så må sige, ønskespørgsmål om den socialdemokratiske holdning til de private betalingshospitaller. Jeg har i hvert fald fra denne talerstol til trivialitet, tror jeg, for nogle, talt om det spørgsmål, og der er ingen tvivl om, at vi ikke tror på, at private betalingshospitaller kan yde noget bidrag til at få flere mennesker behandlet. Det kan flytte nogle ressourcer over i privat regi, og det kan gøre den samlede behandlingsindsats lidt dyrere.

Til hr. Langkilde vil jeg sige, at jeg fastholder fuldt og helt, at Venstre og De Konservative fører en meget, meget u hensigtsmæssig miljøpolitik. Man stemmer konsekvent imod, når der er mulighed for at trykke på de grønne knapper. Man gjorde det med de grønne afgifter. Man gjorde det med de grønne regnskaber. Man gjorde det med »Energi 21«. Man gjorde det omkring drikkevandsinitiativerne. Man gør det hver gang, og så siger man hver gang: Det skal EU klare. Repræsentanter for de samme partier nede i EU stemmer så til gengæld imod miljøinitiativerne nede i EU. Det, at EU skal gøre noget, er jeg enig i, men det er i hvert fald ikke noget argument for, at vi ikke skal gøre noget her i landet.

Så vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen – og det bliver så nok det sidste; det synes jeg at jeg kan se på lampen her – at jeg vedstår bemærkningerne om, at der ikke skal være større ulighed, fordi større ulighed skaber ikke større vækst. Derfor kæmper vi også hele tiden indædt, i øvrigt ofte sammen med SF, for at undgå, at der bliver større ulighed i vores samfund.

Men hr. Holger K. Nielsen ved jo også godt, at skal der laves nogle aftaler, også aftaler, der kan være med til at hindre endnu større ulykker, så er man nødt til at give og tage. Og enhver ved, at en afskaffelse af formueskatten ikke er noget socialdemokratisk forslag. Det var en del af et kompromis, som vi var nødt til at accepte-